

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
בהר - בזוהרותי

החוש השישי

מאומה... " זוהי כוונתו של הרב דסלר זצ"ל שהאדם אוהב לדאוג רק לעצמו ואותו "אני" הוא פשוט עולה מעל חמשת החושים, ואם האדם לא יעבוד על מידותיו ולא ילמד מוסר, הרי שלא יצא ממנו מאומה ויכול הוא להיות מושחת ובעל מידות רעות ה' ישמור... כמובן שאין אנו מבינים את גודלם עוצמתם וחכמתם של תלמידי ר' עקיבא, ומה שלא נהגו כבוד זה בזה היה לפי עומק דרגתם ובעניינים דקים מאוד... מסופר על האדמו"ר מסאטמאר שהקים בארצות הברית ארגונים נפלאים ומתן עזרה לחולים ולבני משפחותיהם. אחד האנשים שהיה בארץ ישראל, אשתו חלתה והיא הייתה צריכה לעבור ניתוח דחוף בארצות הברית. הרבי עצמו היה מתנגד אל אותו איש וכולם אף ידעו והכירו מאותו אדם. שאלו את הרבי כיצד לנהוג באותו איש? אמר להם "חובה להעניק להם את ההכנסת אורחים הכי טובה שיש. תדאגו לרופאים טובים שיתנו את הטיפול הטוב ביותר, וכמובן לדאוג לכלל מחסורם בזמן שהותם בארה"ב". לאחר מספר חודשים פונים החסידים לרבי ואומרים שאותו אדם רוצה להיפגש עמו, להודות לו על רפואת אשתו ועל כל מה שהוא עשה עבורו. אמר הרב לחסידיו "להיכנס אלי? בשום פנים ואופן לא, שלא תדרוך כף רגלו של אותו איש על פתח ביתי. ואסור להסתכל בפני אדם רשע".

הר לנו שאין סתירה בין הדברים, לחלוק על השני בעז ובנחישות מותר, ללמוד ממנו ומהשקפותיו אסור. אך עדיין אין זה סותר שעל האדם לאהוב את הזולת גם כאשר הוא חולק עליו. כמו כן עליו לחוש את צערו ולעזור לו מכל הלב. אך הבעיה של האדם היא שמי שלא חושב כמהו או חולק עליו אין לו זכות קיום ה' ישמור, והכל נובע מכך שה"אני" שלו עומד במרכז חייו וזה עיוות ממש גדול...

שבת שלום ומבורך!!!

הגמ' ביבמות סב: אומרת שתלמידי ר"ע מתו בגלל שלא נהגו כבוד זה בזה. חז"ל מסבירים יותר לעומק מה הכוונה לא נהגו כבוד זה בזה? הרב דסלר זצ"ל היה תמיד אומר: העולם אומר שיש לאדם חמישה חושים, אך באמת יש עוד חוש אחד שהוא מעל חמשת החושים והוא ה"אני".

מסופר על קבוצה של בחורים צעירים בשיעור א' שהתקבלו לשיבת פוניבז', הם פנו אל ראש השיבה הרב שך זצ"ל ואמרו שאין להם מקום בחדר אוכל ובשל כך הם תמיד נשארים רעבים, וכבר כמה ימים שלא בא אכל לפיהם. בישיבת פוניבז' היו אוכלים בחדר אוכל במשמרות שכן לא היה מקום לכולם. שאל אותם ראש השיבה "ומה עם המשמרת השנייה, האם גם שם אין מקום?" אמרו לראש השיבה שאומנם יש כמה מקומות פנויים, אך כיוון שיושבים שם בחורים יותר מבוגרים אין הם מסכימים שהם יישבו לידם שאין זה מתאים לבחור מבוגר שישב לידו בחור צעיר שזה עתה התקבל לשיבה.

שמע כך ראש השיבה ומיד עוד באותו היום מסר שיחת חיזוק לבחורים. הוא צעק חזק בקול גדול "באים תלמידים חדשים, ואין להם מקום לאכול וכיוון שלך זה לא מתאים שהוא ישב באותה שורה שלך, הם נשארים רעבים! זוהי השחתת המידות שאין כדוגמתה".

המשיך הרב להצליף בהם "אתם תצאו מושחתים! אתם תצאו עמי ארצות! איך תדעו ללמוד? הכרתי תלמידי ישיבה רבים שלא עבדו על המידות שלהם והם יצאו בורים ועמי ארצות! גם כאלו שהיו בישיבה כישרוניים ומבריקים כיוון שלא למדו מוסר ולא עבדו על המידות, נשארו יהירים וגאווותנים ולאחר שנים לא נשאר מהם ומתורתם

לתרומות ניתן להתקשר לטל' 0527151420

פנינים בפה"ס "זרע שמשון"

פרכי אבנא

ו"תולדות שמשון"

הלך כ'

לדבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א ר' יוסי אומר, יהי ממון חברך חביב עליך כשלך. והתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירושה לך, וכל מעשיך יהיו לשם שמים" [ב', י"ז]

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" לספר שענה רבא לתלמידיו שאין הוא שאול להם אלא הם שאולים אליו שכן אם הוא רוצה ללמד אותם מסכת אחרת אין מי שיימחה בו ואם כן אדרבה הם צריכים לשלם לו במקרה של נזק, אך הוא לא צריך לשלם להם במקרה של נזק. מסקנת הגמ' שם שרבא שאול לתלמידיו כאשר הוא דורש לפניהם ברגל, שכן אין הוא יכול ללמד אותם דברים אחרים. ובשאר ימות השנה התלמידים שאולים לרבא שאין הם יכולים לומר לרבא מה ללמוד אלא מה שהוא רבא רוצה ללמד אותם ברשותו הדבר. הרי לנו שיש דרך לאדם לשאול מחברו כלים ולהיות פטור משלם במקרה של נזק, והוא על ידי שהם ישאלו ממנו דבר כל שהוא, באותו זמן הוא ישאל מהם ג"כ ואז יהיה פטור. לכן בא ר' יוסי ומזהיר שיהי ממון חברך חביב עליך כשלך ואדרבה עליך לשאול כלים מחברך דווקא בזמן שאתה תהיה חייב לשלם לו במקרה של נזק כך ייזרה הוא בממון חברו.

פניני "אור החיים" הקדוש

לדבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

"דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ... ושבתה הארץ שבת לה" [כ"ה, ה']

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מדוע נאמר בפסוק כפל לשון - גם "דבר", וגם "ואמרת"?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - נאמר "דבר" לשון קשה כנגד מניעת עבודת האדמה שהיא קשה לאדם שכן מונע הוא מעצמו את הטוב בשל כך. וכנגד הפקרת הצומח נאמר "ואמרת" לשון רכה, כי גם הוא עצמו יכול לקחת משדות של אחרים המפקירים את שדותיהם. ועוד שיש הבטחה מאת הקב"ה על כך שהתבואה תעשה לשלוש שנים ותהיה לו ברכה מיוחדת בשל כך.

הרי לנו כיצד צריך האדם לשכנע את עצמו כאשר מדובר במצוות ה' - כאשר מצוות ה' קשה עליו צריך לדבר אל עצמו בלשון קשה, ומאידך כאשר הוא מרוויח מכך הרי שהוא יכול לדבר אל עצמו בלשון רכה שהרי הדברים הגיוניים ומדברים בעד עצמם...

העלון מוקדש לרפויש: למושה חיים בן מרגו, אפרת בת יפה, נירה בת מרגו, יונתן בן מרגו, אברהם בן מרגו, גיזיים בת חווה, לידה קלה והצלחה בכל העניינים: הילה בת אפרת. ולהצלחה בכל העניינים אפרים שלום בן רבקה, הודיה פנינה בת אסתר.

הלכה למעשה

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

במי שהלך במדבר וצמא למים, ופתאום נברא לו מעיין. אבל נס שהוא על פי הנהגת העולם, אין מברכין עליו. ואף בזה פוסק השו"ע (ריח"א) לברך בלי שם ומלכות, וכאן אף בני אשכנז ינהגו כך. (משנ"ב סקל"ב) ממילא כמעט תמיד אין לברך ברכה זו, אלא אם כן ירו עליו מחבלים ממרחק אפס, באופן שברור היה כי ימות וניצול בסוף, שאז יברך שעשה לי נס. **מכלל הדברים נלמד, למי שנפגע בתאונת דרכים**, כל שאין התאונה מסוכנת ברמה כזו שעלול למות ממנה, אין צריך לברך כלל. ואם היא תאונה שבאופן נורמלי לא יוצאים ממנה בחיים, כגון שנמחץ רכבו ע"י משאית סמיטיילר, או התגלגל לוואדי עמוק מאוד וניצול. מברך שעשה לי נס, ולבני אשכנז מברך בנוסף הגומל, אפילו בתאונה פחות חמורה מרמה זו, אלא כל שהיה בכלל סכנה ויצא ממנה, כגון שנחבט בתוך רכבו ונפצע מחמת התאונה. (הליכות שלמה תפילה פכ"ג, ובאג"מ ח"ב סט"ז כ' לברך כל שפגעו במכוניתו בחתקה).

מחבלים זרקו עליו אבנים, או ירו לעברו באקדת, האם צריך לברך הגומל ושעשה לי נס?

נפסק בשו"ע (ריט"א ע"פ גמ' ברכות ד). ארבעה צריכים להודות (פרוש לברך הגומל) יורדי הים, הולכי מדבריות, חולה שנתרפא וחבוש שיצא מבית האסורים. מי שנעשה לו נס אחר, כגון שנפל עליו קיר או באו עליו שודדים בלילה וניצל, נחלקו הפוסקים אם יברך הגומל, וטוב לברך בלי שם ומלכות. (שו"ע סעיף ט'). וממילא כך ההלכה לבני ספרד, בין זרקו עליו אבנים, או ירו עליו או על מכוניתו אבנים, לא יברך בהזכרת השם. אולם פוסקים רבים חלקו על הכרעת השו"ע בזה, וכתבו לברך בשם ומלכות על כל נס, וכן ינהגו בני אשכנז (משנ"ב סקל"ב) ורק כאשר ירו עליו, אך אם זרקו עליו אבנים, אין הצלתו חשובה נס, כיון שבדרך הטבע, ברוב מוחלט של המקרים, יוצאים בפגיעות מינימליות. ברכת שעשה לי נס, יש אומרים שאין מברך רק אם הנס יוצא ממנהגו של עולם, כהמעשה שמוזב בגמרא

מבט להימים...

מפרשת "בן סורר ומורה" לומדים שבחינוך פעמים צריך את הטון התקיף ההחלטי והחד משמעי שזה תפקידו של האב, ופעמים צריך את הקול של האם המדברת בלשון תחנונים ומבטיחה לילד מתנות ופרסים. ובית שיש בו רק קול אחד - או רכות או קשיחות, הוא מנוהל באופן לא תקין. זו הסיבה שבבן סורר ומורה נאמר בפסוק פעמיים "בקול" - "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו" שהם ניסו לחנך אותו גם בקול האב שהוא תקיף, וגם בקולה של האם שהיא רכה ובד בבד היו בדעה אחידה לצורך חינוכו של הילד...

[מתוך הספר "מתיקות ועריבות התורה חלק ג']

הספר "מתיקות ועריבות התורה"

חלק ג'

עכשיו ניתן להשיג ברשת חנויות "יפה נוף"

או במס' 052-7151420

משפחן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

חלק ב'

ר"ע ואשתו רחל מודל לחיי משפחה אליהו הנביא שראה בצערם ירד מן השמיים בדמות אדם עני, עמד ליד הדלת וקרא: "הבו לי מעט תבן, אשתי ילדה ואין לי במה לכסות אותה". בכך הוא רצה להראות להם שיש אנשים עניים יותר מהם, שגם מוצר זול כמו תבן אין להם. בעידודה המסור של אשתו החליט רבי עקיבא ללמוד בבית המדרש. בנחישות ובהתלהבות הוא החל להתקדם במעלות התורה, עד שהפך לרב מפורסם ולו 24,000 תלמידים. כל אותה העת רחל חיכתה לו בנאמנות בביתה, כשהיא סובלת מעוני. כאשר שב רבי עקיבא הביתה עם אלפי תלמידיו, יצאה רחל לקראתו כשהיא לבושה בבגדיה הקרועים. שכנותיה הציעו לה לשאול בגדים יפים יותר, אך היא השיבה להן: "יודע צדיק נפש בהמתו". ואכן, רבי עקיבא זיהה אותה ואמר לתלמידיו: "שלי ושלכם - שלה הוא", כל התורה שלמדתי ושלימדתי - הכול היה בזכותה. **סיפור חיים לא פשוט, אך משופע במסרים. א. לדעת להסתכל על מה שחשוב באמת** רחל לא ראתה ברבי עקיבא את הצד החיצוני - שהוא רועה צאן שאינו יודע צורת אות, אלא את העובדה "שהוא צנוע ומעולה", שיש בו תכונות ומידות טובות. גם הוא, בדומה לה, לא ראה את בגדיה הקרועים כשהיא יצאה לקראתו, אלא את המהות הנמצאת בתוכם. בדבריה, "יודע צדיק נפש בהמתו", ביטאה רחל את ביטחונה בכך שרבי עקיבא, ה"צדיק", יודע את ה"נפש", את הפנים, את המהות האמיתית הנמצאת מאחורי הכיסוי החיצוני.

הרב אברהם שהרבני שליט"א יור מרכז "ביתנה" - ליעוץ ותגובות 058-7211235

לע"נ ישראל בן גאולה
ת.נ.צ.ב.ה.

מפגש הפסגה
10 הפסגה
קפה, משקאות, ממתקים,
מתנות, לוטו, בלוניס ועוד..

עולם הציצית
רח' אלקבץ 4, גבעת שאול, ירושלים (מול ברוך פארם)
טל: 058-6505815 | olam.hatsitsit@gmail.com

המכולת בשכונת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

בא להימנע מקריאת המודעות בשבת:
"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

העלון מוקדש להצלחה,
לזיווג הגון, לזרע בר קיימא,
ולהצלחת התורם ובני
משפחתו ברוחניות ובגשמיות
וכל מילי דמייטב.

אופטיקה ראה טובה
מסגרת כולל עדשות ב-199 ₪ בלבד
עד מס' 2+4 צילנדר
רחוב רבי ישראל נג' ארה 37, ירושלים
050-3334940 | 02-6521859
opticaraz@gmail.com
שעות פתיחה: א'-ה' 10:00-20:00 | ו' 10:00-13:00

צ'אבס
בשר • עופות • דגים

בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצ'אפ
050-260-3330

ברונים מרקט
רח' אליעזר הלוי 2
טל' למשלוחים
02-5633301

אליעזרא - אלקטרוניקה
פאפאטימ, נג'טימ, מלזמות וכו'...
רח' הפסגה 45
0733134400 | 053-3188440

מ.מ. בניה ושיפוצים
שיפוצים כלליים

פיצה יואלס בית וגן מקיימים
בקשתו של ר' יואל ז"ל
לתת יותר ולגבות פחות!
02-64-222-90
יואל'ס
PIZZA & MORE
פיצה וכו'
מפגש ברך ומה טובה
המתנה וכו' שילוח

לשכת הסת"ם
סוכן ובית הוראה לענייני סת"ם
רח' ברגמן 14 גבעת האנטנה
0504131397/0548484474

סספרת - אליהו
050-9094047 בית וגן

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-5777795